

MAGASIN 3

STOCKHOLM KONSTHALL

MONA HATOUM 9 OKTOBER – 19 DECEMBER 2004

DIREKTÖR David Neuman
INTENDENT/CURATOR FÖR UTSTÄLLNINGEN Richard Julin
ASSITERANDE INTENDERER Elisabeth Millqvist, Tessa Praun
UTSTÄLLNINGSKOORDINATOR Tove Schalin
TEKNISKA KOORDINATORER Thomas Nordin, Peter Westman
TEKNISKA ASSISTENTER Simo Brotherus, Anna Camner, Lisa Källsen
TEXT Tessa Praun
DESIGN Mattias Givell
PUBLICERAD AV Magasin 3 Stockholm Konsthall © 2004

Magasin 3 Stockholm Konsthall grundades 1987 och är en av Sveriges ledande institutioner för samtida konst. Sedan starten har konsthallen förknippats med betydande presentationer av internationella konstnärskap. Magasin 3 Stockholm Konsthall har också en omfattande samling. Målsättningen är att aktivt medverka i det samtida kulturklimatet genom att introducera och presentera konstnärskap och stödja konstnärlig verksamhet. Genom nära samarbete med konstnärer och andra konstinstitutioner är Magasin 3 Stockholm Konsthall i ständig utveckling. Vi ser vårt utställningsprogram som ett komplement till och en utmaning för andra institutioner.

Magasin 3 Stockholm Konsthall
Frihamnen, 115 56 Stockholm, Sweden
Tel + 46 8 545 680 40, Fax +46 8 545 680 41
E-mail art@magasin3.com www.magasin3.com
Öppettider to 12–19, fre–sön 12–17

MONA HATOUM

9 oktober – 19 december 2004

Svenska

MONA HATOUM

*1952, bor och arbetar i London och Berlin

Mona Hatoum förenar i sina verk sitt intresse för estetik med ämnen av såväl politisk som social karaktär. Hon är idag en av de mest ansedda konstnärerna i sin generation. Utställningen på Magasin 3 Stockholm Konsthall, som har producerats i samarbete med Hamburger Kunsthalle och Kunstmuseum Bonn, är den hittills största presentationen av Hatoums konst. Ett sextiotal verk samt en storslagen installation skapad särskilt för Magasin 3 Stockholm Konsthall ingår.

Mona Hatoum (brittisk/palestinsk) föddes 1952 av palestinska föräldrar i Beirut, men bosatte sig i London 1975 sedan inbördeskriget i Libanon hindrade henne att åka hem från en Londonvistelse. Efter studier vid Byam Shaw School of Art och Slade School of Art skapade hon sig under 80-talet ett namn genom en rad uppmärksammade performance- och videoverk. Hennes arbeten fokuserar på konfliktfyllda teman som våld, förtryck och voyeurism, ofta i relation till den mänskliga kroppen. Verket *Measures of Distance* (1988) består av en serie korniga stillbilder på Hatoums mor i duschen. Text ur moderns brev från Beirut skrivna på arabiska ligger ovanpå bilderna. Över ljudet från en konversation mellan Hatoum och hennes mor hörs Hatoums röst när hon läser en översättning av breven på engelska. Verket utforskar identitet och sexualitet mot en bakgrund av traumatisk social brytning, exil och förflyttning. I kontrast till detta verk, där moderns kropp som individ är synbar, möts betraktaren i *Testimony* (1995–2002) av en anonym pung i en närgången filmning.

I början av 90-talet uttrycker sig Hatoum gärna i expansiva installationer och objekt som hos betraktaren utlöser motsägelse-

fulla känslor som fascination och rädsla, begär och avsky. Kroppen finns fortfarande med även om den snarare antyds och associeras till än porträtteras. Som i *Umbilicus* (2003) där en kedja av knappar ringlar sig likt en navelsträng från en pall. Andra exempel är då Hatoum väver med människohår, applicerar könshår på en stol eller använder sitt eget blod på handgjort papper. Hennes konst utspelar sig på gränsen mellan verklighet och illusion, där ur vardagen igenkännbara föremål förvrängs och förvandlas till obehagliga och ibland fysiskt farliga objekt. Kryckor av gummi, en matta av nålar och strömförande husgeråd är några exempel på Hatoums unika uttryck. Verkens mångtydighet beskriver Hatoum själv med följande ord:

“You first experience an artwork physically. I like the work to operate on both sensual and intellectual levels. Meanings, connotations and associations come after the initial physical experience as your imagination, intellect, psyche are fired off by what you’ve seen.”
 (“Först upplever man ett konstverk fysiskt. Jag vill att verket ska fungera både på sinnliga och intellektuella nivåer. Innebörder, konnotationer och associationer kommer efter den initiala fysiska upplevelsen, när ens fantasi, intellekt och psyke sprakar igång på grund av vad man har sett.”)

Mona Hatoum har ställt ut vida i Europa, USA och Kanada. 1995 nominerades hon till Turner-priset för sina utställningar på Centre Georges Pompidou i Paris (1994) och på White Cube i London (1995). Samma år var hon representerad i den italienska paviljongen under Venedig Biennalen. För den svenska publiken är Mona Hatoum uppmärksammad som IASPIS-stipendiat (2001 och 2002) och en utställning på Uppsala konstmuseum hösten 2003 med fokus på hennes video- och foto-konst. Tidigare i år har Hatoum som första bildkonstnär mottagit Köpenhamns Universitets Sonningpris och kommer i höst att tilldelas den schweiziska konstutmärkelsen Roswitha-Haftmann-Preis i Zürich.